

ŽUPNI LIST

HRVATSKE ŽUPE PREČISTOG SRCA MARIJINA

GODINA 54 BROJ 40/2374

4. LISTOPADA 2015.

27. NEOJELJA KROZ GODINU B

Prvo čitanje

Postanak 2, 18-24

Čitanje Knjige Postanka

Reče Gospodin, Bog: »Nije dobro da čovjek bude sam! Načinit ću mu pomoć kao što je on.«

Tada Gospodin, Bog, oblikova od zemlje sve životinje poljske i sve ptice nebeske i privede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime. Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama nebeskim i životinjama poljskim. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on. Tada Gospodin, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspa pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Gospodin, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. Nato čovjek reče:

»Odjednom, evo kosti od mojih kosti, mesa od mesa mojega!

Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!«

Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza ženu svoju i dvoje njih bit će jedno tijelo. Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam

Psalam 128, 1-6

Pripjev: Blagoslovio nas Bog
sve dane života našega!

Blago svakome koji se boji Gospodina,
koji njegovim hodi stazama!
Plod ruku svojih ti ćeš uživati,
blago tebi, dobro će ti biti.

Žena će ti biti kao plodna loza
u odajama tvoje kuće;
sinovi tvoji ko mladice masline
oko stola tvogega.

Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek
koji se boji Gospodina!
Blagoslovio te Gospodin sa Siona,
uživao sreću Jeruzalema
sve dane života svojega!

Vidio djecu svojih sinova,
mir nad Izraelom!

Drugo čitanje

Hebrejima 2, 9-11

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo: Njega, za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio.

Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve – kako bi mnoge sinove priveo k slavi – po patnjama do savršenstva dovede početnika njihova spasenja. Ta i posvetitelj i posvećeni – svi su od jednoga! Zato se on i ne stidi zvati ih braćom. Riječ Gospodnja.

Pjesma prije evanđelja

Aleluja! Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama,
i ljubav je njegova u nama savršena. Aleluja!

Evanđelje

Marko 10, 2-16

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Pristupe farizeji k Isusu pa ga upitaše:

»Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?« On im odgovori: »Što vam zapovjedi Mojsije?« Oni rekoše: »Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i – otpustiti.« A Isus će im: »Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed. Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!«

U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. I reče im: »Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub. I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.«

Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im: »Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer

takvih je kraljevstvo Božje! Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.« Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polazući na njih ruke. Riječ Gospodnja.

OREĐENE MISE

Danas 9:00 sati + Grgo Došen

10:00 sati + Ankica Hećimović

11:15 sati: misa za narod

Ponedjeljak 8:00 sati: + Emil Bratina

Utorak 8:00 sati: + Zvonko Troha

Srijeda 8:00 sati: + Alfonso Ciula

Četvrtak 8:00 sati: + Ruža i Toni Boljunčić

+ svi pokojni u obitelji Kielinen

Subota 8:00 sati: + Marija Vukelić

Subota 6:00 sati navečer: + Ivka Švorinić

Nedjelja 4. listopada 9:00 sati: + Cristina i Angelo Mastromonaco

10:00 sati: + Toni Švorinić

11:15 sati: misa za narod

JOŠ SU DALI SLUŽITI SVETE MISE

Dujo Krpan za + Antu Uljevića

Anica i Stipe Pavić na čast Majci Božjoj

Ivica Barišić u zahvalu Bogu za dobivnu unuku

Ivica Barišić za + Ivu Barišića

Ivica Barišić za + Maru Barišić

Ivica Barišić za + Agatu Pejić

Ivica Barišić za + Petra Pejića

Ivica Barišić za + Ružu Pejić

Ivica Barišić za + Ilu Pejića

Ivica Barišić za + Martina Pejića

Ivica Barišić za + Spomenka Pejića

Katica Bošković za + Ivu, Jozu i Miju Opačak

Ob. Nike Boškovića u zahvalu

Ob. Karla Čačića za + Ivana Bašića

Ob. Karla Čačića za + Jelicu Faćini

Ob. Karla Čačića za + kumove Matka i Dragicu Šakić

Ana Zrnić za + muža Branka Zrnić

Ana Zrnić za sve svoje pokojne

Ana Zrnić za duše u čistilištu na svoju nakanu

Eva i Ivan Deutsch za + Josipa Happ

Drago Mišić na svoju nakanu

Drago Mišić za zdravlje obitelji

Branka Jakić na svoju nakanu (2 mise)

Kata Lovrić za + baku Mandu Lovrić

Ob. Vlado Lovrić za + Mandu Lovrić

Silvia Augustinović za + Jozu Augustinovića (2 mise)

Silvia Augustinović na čast sv. Ante

Silvia Augustinović na čast Majke Božje

Ob. Ante Bratanića za + Antu Milevčića

Ob. Ante Bratanića za + Mariju Milevčić

Ob. Ante Bratanića za + Paula Carića

Dujo Krpan za + Antu Uljevića

Kata Tomljenović za + rod. Miću i Maricu i brata Juru Uremovića (2 mise)

Kata Tomljenović za + majku Maricu Uremović

Kata Tomljenović za + prijku Ankicu Hećimović

Anka Šužberić za + Ankicu Hećimović

Zbor Jele za + Baricu Mrakušić

MISNA ČITANJA

Danas čitaju:

10 sati: Josipa Bebić i Anđela Didak

11:15 sati: Dragan Bebić i Anamaria

Bašura

27. rujna: *10 sati:* Vesna Panović i Nikola Šamija

11:15 sati: Franjo Mihalić i Ankica Brkić

KRŠTENJA

Po sakramentu krštenja koje primiše u našoj crkvi, pridružiše nam se u vjeri:

MILA MARTINA SURIĆ

Roditelji: Michael Surić i Suzana Barišić

Datum rođenja: 12. lipnja 2015.

Mjesto rođenja: Burnaby, B.C.

Kuma: Andrea Barišić

Čestitamo!

BIANCA AVERY MILLEER

Roditelji: Jeff Miller i Renata Slibar

Datum rođenja: 6. lipnja 2015.

Mjesto rođenja: Langley, B.C.

Kumovi: Natalie i George Pešut

Čestitamo!

NAPOVIJED

KORY KLASHINSKY i CHRISTINE

VIŠNJAK sklapaju kršćanski brak u našoj crkvi. **Ovo im je** prva napovijed. Vjenčanje će biti u suotu 24. listopada.

MILOSTINJA I DAROVI

Danas ćemo po perporuci Nadbiskupa Millera prikupiti drugu milostinju za izbjeglice. Kako je u našoj crkvi dana i druga milostinja za Karitas, to ćemo tu

milostinju namijenti za izbjeglice, jer svrha Karitasa i jest pomaganje potrebnima. Nadamo se da ćete biti darežljivi.

SASTANAK ŽUPNOG VIJEĆA

Slijedeći utorak je prvi utorak u mjesecu. To znači vrijeme za sastanak župnog vijeća. Molimo sve članove da ovaj put nastoje svi doći jer ćemo imati vrlo ozbiljni razgovor o mnogim stvarima. Sastanak je u 7:00 sati u crkvenoj dvorani.

CRKVENO PJEVANJE

Započinjemo sa svim aktivnostima, a jedna od njih je i crkveno pjevanje. Veliki crkveni zbor vježba utorkom navečer u 7:00 sati, a dječji zbor je četvrtkom navečer također u 7:00 sati.

Nije potrebno naglašavati kolika je vrijednost naših zborova. Molimo sve one koje je Bog obdario sluhom i lijepim glasom da ga iskoriste pjevajući njemu na slavu.

HRVATSKA ŠKOLA

Prvoga dana koji je bio u prošli petak 25. rujna upisalo se 109 učenika. Po razredima: Kindergarden 21, 1. razred 10, 2. razred 26, 3. razred 15, 4. razred 13, 5. razred 9, 6. razred 8 i 7. razred 7.

Ne znamo zašto 5 i 6 razred, a ove godine i sedmi redovito podbace. Kako da se ljudi umire...!?

Ne zaboravite da drugi razred prima Prvu svetu pričest, a sedmi sakramentat potvrde.

Marijin listopad

*"Presveta Bogorodica koja je kao
"Djeвица koja mali" — osobit od Boga
dan uzor za svu Crkvu kao moliteljicu,
neka nadahnjuje
naše obitelji da za sve poteškoće koje
donosi moderni urbani život, iznalaze
pogodno vrijeme za
radosno zajedničko
moljenje svih članova
obitelji. Da bi obitelj
doista bila "domaća
Crkva", potrebno je da
se u njoj uzgaja iskrena
kršćanska molitva*

*Većini će obitelji biti lakše da kao
zajedničku obiteljsku molitvu mole
Marijinu krunicu ili ružarij. To je "bez
sumnje jedna od najodličnijih i
najuzvišenijih zajedničkih molitava za
kršćanske obitelji." Stoga usrdno i
toplo preporučujemo svim našim
vjernim hrvatskim obiteljima da s
posebnim žarom mole zajednički, kad
god im je to ikako moguće KRUNICU
BLAŽENE DJEVICE MARIJE..... za
svoj osobni duhovni procvat, za
obnovu Crkve, za sav naš narod..."*

Hrvatski biskupi 1976.

Dva su mjeseca u godini na poseban način posvećena Majci Mariji: svibanj i listopad. U svibnju promatramo njezinu uzvišenu ljepotu kroz ulogu koju joj je Gospodin dodijelio u djelu spasenja. Listopad je posebno posvećem moljenju krunice. Tu je i blagdan Gospe Ružarice (7. listopada).

KAKO JE NASTALA KRUNICA

Tijekom stoljeća, kršćanski je puk stvarao razne pobožnosti koje su izraz njegove vjere i potrebe za Bogom. Tako su nastali brojni oblici pobožnosti, od kojih su mnogi nestali, a mnogi žive i danas. Jedna od takvih pobožnosti je i molitva Gospine krunice ili ružarija. Gotovo se sa

sigurnošću može tvrditi da se ova pobožnost u svojim počecima sastojala u svakodnevnom moljenju 150 Zdravomarija. To se povezuje sa starom crkvenom praksom da se dnevno recitira 150 psalama. Brojni tekstovi iz 5. i 6. st. potvrđuju ovu praksu. Tako je bilo sve dok je latinski jezik, na koji je bila prevedena Biblija, bio blizak i razumljiv narodu. No, kako je latinski izlazio iz svakodnevne upotrebe u puku, praksa moljenja psalama zamijenjena je moljenjem 150 Očenaša. Kako se u 12. stoljeću marijanska pobožnost sve više širila, Očenaš je zamijenila Zdravomarija.

Običaj da se brojenje obavlja pomoću nanizanih zrnaca potječe vjerojatno iz islama. Već od 13. st. među kršćanima se pojavljuju "brojanice". Nekako u isto vrijeme u spisima jednog dominikanca spominje se izraz "Psaltir Svete Marije" koji se upravo odnosi na krunicu (jer je 150 Zdravomarija podsjećalo na psaltir koji se sastoji od 150 psalama).

Za širenje krunice veliku zaslugu, uz dominikance, imaju i kartuzijanci. Običaj da se pojedina cjelina krunice naziva "otajstvo" potječe iz 15. st., iz Venecije. današnji raspored otajstava krunice ustalio se u 15. st. Početkom 17. st. uvedena je u Rimu praksa da se na kraju krunice dodaju antifona "Zdravo Kraljice" i Litanije lauretanske. U istom stoljeću nastaje i pobožnost "Vječne krunice" po kojoj svaki sat u godini netko od redovnika moli krunice kako svijet niti jedan sat ne bi ostao bez molitve. U 19. st. nastaje pokret "Žive krunice" za uspješnu djelatnost misionara. Lurdska i fatimska ukazanja dala su novi poticaj molitvi krunice. U naše vrijeme to je učinio i papa Ivan Pavao II. dodavši četvrto otajstvo, "Otajstvo svjetla" i proglasivši 2003. godinu "Godinom krunice".

SV. FRANJO ASIŠKI

*Danas slavimo sv. Franju Asiškog
osnivača franjevačkog reda. Kako ovu
župu vodimo mi franjevci zaista je*

prikladno da svoga sv. Utemeljitelja dostojno proslavimo. Jučer smo imali obred preminuća sv. Franje, a danas je misa njemu u čast.

Ovaj članak je već davno bio u župnom listu, ali dobro ga se opet prisjetiti.

Živio u talijanskom gradu Assisi (Asiz) bogati trgovac svilom. Ime mu bilo Petar Bernardone. Većinu svog vremena sprovodio je u Francuskoj. Tamo je kupovao svilu i pravio haljine za bogate gospođe u Italiji. Kako je većinu svog novca zapravo zarađivao u Francuskoj, volio je tu zemlju. Povrativši se jednom iz Francuske dočekala ga radosna vijest. Žena mu rodila sina. Samo Petar nije bio baš zadovoljan što mu je dala ime Giovanni (to je talijanski oblik za ime Ivan). I on promijenio ime u Francesco (što je Franjo). To ime se izvodi od Francuske, jer kad dijete poraste pa krene očevim stopama, dobro će mu doći to ime u Francuskoj. Petar se osjećao ponosnim što je izmislio jedno novo ime. Kad je Franjo dorastao do škole najradije je slušao o borbama, a volio je učiti i francuski. Kako je čuo puno priča o raznim bitkama, osvajanjima i herojima, odlučio kad poraste da će i on raditi to isto, tj. ratovati. Problem je bio u tome što je bio niska rasta. Franjo je bio vrlo živahne i vedre naravi pa su ga svi voljeli. Kad mu je bilo dvadeset godina, Franjo se s mnogim svojim vršnjacima uključio u borbu sa susjednim gradom Perugia. Ali ta vojska se nije dobro opremila za borbu. Obukli su oni svoja šarena svijela odijela kao da idu na izložbu, a ne u rat... I normalno, građani Perugia su im postavili zasjedu, lako ih svladali i bacili u tamnicu. Ostali su u

tamnici godinu dana. Kako su sve to bila gospodstva djeca, u tamnici im je bilo teško, jer su morali stalno nositi istu odjeću, jesti istu hranu, biti prljavi i sl. Ostali su prigovarali Franji, da je on za sve kriv, jer je on sve započeo. Franjo im je nastojao podignuti duh, pa im je pričio šale i tako im olakšavao tamničke dane. Franjin otac uspio je sina otkupiti iz tamnice bogatim darovima. Ali Franjo je obolio. Ta bolest potrajala je oko godinu dana i Franjo je počeo ozbiljnije razmišljati o životu. Ipak još uvijek željan avantura i boja, priključio se jedinicama grofa Gentile-a. Dok je boravio u gradu Spoletu, usne san. Čuo je glas koji mu je govorio: *"Tko ti može dati više sluga ili gospodara da služiš sluzi?"* Franjo je to razumio kao Božji poziv. Bila je to prekretnica u njegovu životu. Smjesta se vratio u Asiz. Na putu susretne siromaha koji mu reče: — *"Tako mi je hladno! Imao sam svilene haljine kao što su i tvoje, ali sam ih izgubio. Sad sam tako siromašan da ih ne mogu kupiti."* Tu su bile dvije osobe i promatrale kako će se on ponijeti. S jedne strane, blizu prosjaka bio je Isus. On reče sam za se:

— *"Ako Franjo daje prosjaku svoj svileni ogrtač znači da sluša san koji sam mu poslao. To znači daje odlučio biti na mojoj strani."*

Drugi koji je to promatrao bio je Sotona. On je bio vrlo blizu Franje i mislio:

— *"Ako Franjo ne da ogrtača, znači bit će kao što je i bio, a to znači više na mojoj strani."*

Sam Franjo je mislio:

— *"Da mu dam svoj ogrtač? Ne! Ljudi će se meni smijati. S druge strane, ja taj ogrtač zapravo i ne*

trebam, ionako ću dobiti novi”.

Okrene se prosjaku i reče:

—“Uzmi ovo i malo se ugrij, meni nije nimalo hladno. Daj ti meni svoj pokrpani ogrtač, pa ću se kad dođem kući praviti da si to ti.”

Tako, smijući se zamjenu ogrtče i Franjo ode kući. Isus i sotona paklena stoje kod svakoga koji treba donijeti važnu odluku. Isus da nam pomogne, sotona da nas prevari.

Sotona je bio jadan što je njegova strana izgubila. Išao je uz put za Franjom i smišljao što bi bi mu drugo podvalio. Naš Gospodin je također išao uz Franju u rekao mu:

—“Nemoj se previše brinuti ako prijatelji ne budu htjeli govoriti s tobom, možeš mene uzeti za prijatelja, a to će ti biti mnogo vrijednije.”

Jednom je neka siromašna žena nosila povrće. Ali povrće joj se prosipalo.

Ona bi uzela luk, ispali bi joj krumpiri; kupila bi krumpire onda bi joj se razvezale mahune Videći je tako jadnu, Franjo joj dade svoj kožni pojaz da sve zajedno pritegne i sam joj pomogne.

— Sotona je smislio da Franji napakosti kroz njegova oca. Petar Bemardone je vido silnu promjenu na sinu. Nije mu se to sviđalo. Još manje mu se svidjelo kad je vidio da će mu sin rasuti imanje. Bio je toliko ljut da je Franju zatvorio u kokošinjac, da se malo opameti. Ali Franjo je imao vrlo dobru i pobožu majku. Ona se radovala što je njezin sin okrenuo prema Bogu. Ona je sina pustila iz “zatvora”.

Moleći u jednoj crkvi Franjo začuje glas:

—“Franjo, idi popravi moju crkvu jer se ruši.”

Franjo je shvatio doslovno da je riječ o toj crkvi koja je bila dosta zapuštena, ode kući uzme nekoliko očevih bala

svile, proda i novac odnese svećeniku neka popravi crkvu. Svećenik je vidio da nešto nije u redu i odbije primiti taj novac. Ocu je to bilo previše. Uvidje da gubi bitku da bi sina preokrenuo, Petar se javno odrekne Franje. Franjo mu vrati sve, čak i ono robe što je na sebi imao i tako postane potpuni siromah. Hodao je u svom sivom haljetku, opasan običim užem. Jeo je ono što su mu dobri ljudi davali. Ali začudo, uskoro se Franji počnu pridruživati i drugi mladi ljudi.

Privuklo ih je Franjino nastojanje da živi evanđelje. Franjo će tako okupiti družinu oko sebe. Poslije će napraviti pravila po kojima će on i njegovi sudrugovi živjeti. Tražit će od Pape odobrenje i tako će nastati Franjevački red. Poslije će se taj red rascijepiti u tri grane: Manja braća (to su naši fratri); Kapucini i Konventualci. U Franjino vrijeme ljudi su samo mislili na to kako će se obogatiti i dobro živjeti, bez muke i rada. A zar ta želja nije uvijek prisutna u ljudima? Želja i trka za bogatstvom i ugodnim življenjem uvukla se i u samu Crkvu. Franjo je shvatio da on mora živjeti siromašno i da će to biti njegov prilog obnovi Crkve o kojoj mu je Krist govorio u onoj crkvi. Idući putem naiđe na radnike gdje popravljaju cestu. Odmah im je počeo govoriti kako je dobro biti siromašan da bi postao bogat u nebu. Radnici su držali da je on smješšan kad im tako govori. Oni se toliko muče da postanu bogati, a on njima o siromaštvu. Poslije tih radnika Franjo ode u mali grad zvan Gubbio. Htio je i tamo propovijedati o siromaštvu, ali nije bilo nikoga tko bi ga slušao. Pokuca na jedna vrata i upita ženu koja mu je otvorila:

—“Gdje je svijet vašeg mjesta, želim im nešto kazati.”

— "Zar ti ne znaš?" - upita ga žena

— "Nitko ne izlazi iz kuće osim u skupini, radi vuka."

— "Kakvog vuka?" upita

Franjo.

— "Tu, pokraj grada živi jedan vuk i uvijek nešto zgrabi. Tako je strašan! Napada i ljude! Ne čuješ ga, odjednom se stvori pred tobom. Dobro bi bilo da se i ti pripaziš!"

— "Žao mi je to čuti! Najbolje će biti da odem govontiti s njim, možda više neće biti takav."

— "Bolje ti je nemoj! Pojest će te, a nama nikakve pomoći od toga."

Franjo u svom siromašnom habitu ode na kraj grada. Ljudi su provirivali s prozora da vide što će se dogoditi. I nije trebalo dugo čekati, strašni vuk nađe se iznenada pred Franjom.

Razvratio žvale, iskesio oštre zube, spreman da skoči na njega. Ljudi su bili u pravu, stvarno je bio strašan.

— "Stani!" Reče mu Franjo, prekriži se i blagoslovi vuka. Taj pokret iznenadi vuka, zatvorio je svoja velika usta, kao da je čekao što će se dalje dogoditi.

— "Brate vuče," - započe Franjo, "zašto napadaš ljude? Sve si ih od straha utjerao u kuće. Pojeo si im ovce i sve živo, tako da su oni sada na rubu gladi." Vuk kao da je htio reći;

"Znam! Ne volim jesti ljude. Jer su mršavi, ali moram nešto jesti."

— "Znaš da si ti najgori vuk što sam ga ja ikad vidio. Ako ti obećam da ćeš imati dovoljno hrane, hoćeš li ti meni obećati da nećeš napadati ljude?"

Vuk podvije rep, sjedne i pruži Franji šapu. Bio je to znak da pristaje na ugovor.

— "Dođi sa mom u grad i vidjet ćeš što ću napraviti."

Franjo i vuk dođu u grad. Čim su ih ljudi vidjeli, polete u kuće i dobro zatvoriše vrata.

— "Dodite vani!" zovne ih Franjo.

"Obećajte mi da ćete hraniti brata vuka, a on vas neće više napadati."

Svi pristanu na to. Sigurno vas zanima što je bilo dalje s vukom. Postao je kao pas cijelog grada i razdebljao se, jer su ga dobro hranili.

Idući jednom putem sa svojom braćom, prolazili su pored živice u kojoj su čvorci tako radosno čavrljali. Franjo im reče:

— "Ptičice. prestanite na trenutak, imam vam nešto kazati!" Ptice ušute a Franjo im počeo govoriti kako su one sretne da je za njih sve pripremljeno: drveće i bobice i crvi i sve Dok je tako govorio okupilo se mnoštvo i drugih ptica. Bilo je među njima i grabežljivica, ali jedne druge nisu dirale, i nisu se plašile jedne drugih. Govorio im je Franjo kako mogu biti ponosne, jer se i

Duh Sveti pokazao u obliku ptice

(goluba); dobro čine što svojim glasovima radosno slave svoga Stvoritelja Sad vam je jasno zašto sv. Franjo drže zaštitnikom životinja,

domaćih, kućnih i svih. U nekim crkvama na njegov blagdan ljudi donose svoje mačke, pse, ptice i druge životinje na blagoslov.

Franjo nije bio svećenik. On se nije smatrao dostojnim za tako uzvišenu čast. A volio je ljude poučavati u vjeri. Jednom im je govorio o Isusovu dolasku u liku djeteta. Ljudi to nisu baš dobro razumjeli, zato on uzme jedno njihovo dijete, zamoli jednog dječaka da donese jednu kutiju, a djevojčicu da donese malo slame. Dovedu magarca i vola. Franjo to sve

lijepo složi:

—*"Tako je to bilo. Ovdje je bila naša Gospa, tu Sv. Josip, a ondje vol i magarac. Je li vam sada jasno!"*

Ljudi su shvatili. To su bile prve jaslice. Ljudima se svidjela ta ideja i od tada jaslice se za Božić prave u svim crkvama i izvan njih. Franjo je

učinio još mnogo divnih stvari koje su zapisane po knjigama. Mnogi su pristupili njegovu redu franjevacu. Sveta Klara je uz njegovu pomoć osnovala red klarisa. A mnogi drugi muškarci i žene posvetili su se slijedeći

Franjin put.

Blagdan sv. Franje je danas 4. listopada.

DOBRI OTAC

Postoji jedna legenda Cherokee Indijanaca o obredu prelaska dječaka u zrelo doba. Naime, otac bi odveo svog sina duboko u šumu, stavio mu povez preko očiju i ostavio ga tu samog! Od dječaka se zahtijevalo da cijelu noć nepomično sjedi na jednom posječenom stablu i da ne smije skinuti povez s očiju sve dok ne osjeti prve zrake sunca na svojem licu. Nije smio plakati, niti zvati pomoć. Kada preživi noć, postat će ČOVJEK. Nije mu bilo dozvoljeno pričati drugim dječacima o svom iskustvu, jer je svaki od njih morao ući u zrelo doba na svoj način. Dječak je naravno bio strašno uplašen. Mogao je oko sebe čuti sve vrste zvukova.

Od krikova divljih zvijeri, raznih ptica, pa do udaljenih glasova ljudi koji bi ga isto tako mogli povrijediti ili možda ubiti. A neprestano je osjećao i huk vjetrova koji mu je nosio u lice travu i zemlju. Ali ipak mali indijanac sve je to hrabro podnosio. Znao je da je to bio jedini načini da se postane zreo

čovjek.

Konačno, nakon užasno proživljene noći, izašlo je sunce i on je mogao skinuti povez sa očiju.

I tek u tom trenutku mali Cherokee Indijanac otkrio je da je njegov otac sve vrijeme sjedio pored njega na drugom posječenom stablu i pazio da mu se nešto loše ne dogodi!

Isto tako ni mi nikad nismo sami. Neko uvijek pazi na nas.

VICTORIA SLAVI

Danas hrvatska župa sv. Leopolda Mandića u Victoriji slavi 30.

obljetnicu svog postojanja.

Čestitamo župniku fra Mogomiru i njegovim župljanima. Župnik je prisutan na proslavi i predstavlja našu župnu zajednicu

ANDELI anđeo samoće

Danas se mnogi tuže na samoću ili svoju usamljenost. Nisu to nipošto samo ljudi u godinama. To su također ljudi koji ne nalaze nikoga s kojim mogu doživjeti bliskost i sigurnost. Ili su to ljudi koji se osjećaju odbačenima. Ili pak ljudi koje je napustio partner ili oni koji su doživjeli bolan rastanak smrću nekoga dragog rođaka. U takvim situacijama ili trenucima samoća se može bolno doživjeti kao izolacija.

Samoća ima mračno lice onda kada se u prvom redu doživljava kao razdvajanje od drugoga - često upravo u vremenima osobne radikalne promjene i krize kada veze na koje smo naviknuli više nisu same po sebi razumljive ili kada pucaju. Time su pogođeni i mladi ljudi. Mladi ljudi koji se bave time da pronađu svoj vlastiti put, koji se odvajaju od roditelja doživljavaju ovo: uzdržavati

samoga sebe nije samo lijepo. Roditelji čija djeca napustaju »gnijezdo« često to slično doživljavaju. Mnogi ljudi koji zbog zahtjeva iscrpljujućeg posla više ne pronalaze vremena da neguju svoja prijateljstva i da se brinu za svoje veze, tuže se zbog iskustva društvene izolacije. I zaista: sociolozi kažu da u našem društvu ljudi sve više žive sami. Kad se čuje da u gotovo 40 posto svih kućanstava u Njemačkoj živi samo jedna osoba, da su to dakle kućanstva samaca, već je tada jasno da je samoća sve veća i četa u našem društvu.

Samoću mogu doživjeti kao muku, ali je također mogu svjesno zamjećivati. Kada se osjećam sam, tražim razlog ovoj samoći. U osnovi se tek tada osjećam jedno sa svime. To je bila tajna monaha. Oni su se povukli, odvojili od svih ljudi. No u toj su samoći doživijavali duboko jedinstvo sa svim ljudima, štoviše sa čitavim stvorenjem. Ovako Evagrije Pontski definira monaha: *»Monah je čovjek koji se odijello od svega, a ipak se osjeća povezan sa svime.«*

Kada se osjećaš sam, moli anđela samoće da te nauči da se pomiriš sa svojom samoćom i da sve što je u tebi, i bol zbog tvoje samoće, sabereš u jedno i uvedeš u nutarnje jedinstvo samoga sebe. Evangelički teolog Paul Tillich jednom je rekao: *»Religija je ono što svatko započinje sa svojom samoćom.«* Samoća je dakle prilika da se otvorim Bogu. Tada se ne osjećam sam, nego jedno sa svime, povezan sa svime, s ljudima i čitavim stvorenjem. Tada samoća postaje ulazna vrata za Boga. Bol zbog samoće može biti sasvim stvarna, ali ona nije posljednja riječ, ne mora kočiti. Anđeo samoće vodi me kroz bol samoće u temelj moje duše u kojoj sam jedno sa samim sobom, u suglasju sa svojim životom i

jedno sa svime što jest.

Kada te anđeo samoće osposobi da budeš dobar prema sebi samome, tada ćeš također biti sposoban za dobar susret, tada ćeš i biti otvoren za dobro partnerstvo. Onaj koji treba drugoga kako bi umakao svojoj usamljenosti, iskorištava toga drugog. Tada nije moguć stvarni susret i stvarni odnos. Anđeo samoće želi te također izvesti iz samoće kako bi kao onaj koji može dobro biti sam, rado bio zajedno i s drugima i uživao u zajedništvu.

GEORGE'S BEST GRAPES LTD.

27353 - 58 Crescent, Unit 110

LANGLEY, B.C. V4W 3X1

Vrijeme je da nam se javite. Grožđe stiže.

Telefon: 604-524-2813

Fax: 604-777-2939

Kako nas naći? S

highwaya izlaz # 73 (264 Str.), desno na 50 Ave. lijevo na 272 Str. i desno na Crescent.

